

INTERNATIONAL MYCOLOGICAL ASSOCIATION

H. A. van der Aa, Eemnesserweg 90, 3741 GC Baarn

Vergeleken bij de eerbiedwaardige ouderdom van de meeste grote nationale mycologische verenigingen, is de International Mycological Association, in de wandeling de IMA genaamd, een betrekkelijk jonge vereniging. Op 11 september 1971 werd tot de oprichting ervan besloten tijdens een speciaal daartoe belegde bijeenkomst, gedurende het eerste "International Mycological Congress (IMC1)", in Exeter, Engeland. Er waren vertegenwoordigers van 21 organisaties aanwezig, deels van nationale mycologische en lichenologische verenigingen, deels van al bestaande overkoepelende organisaties. Besloten werd tot de oprichting van de IMA, en er werden voorlopige statuten vastgesteld en een bestuur gekozen. De eerste voorzitter werd Prof. C.J. Alexopoulos (U.S.A.), met Dr. C. Booth (U.K.) als "secretary" en de toenmalige directeur van het CBS in Baarn, Dr. J.A. von Arx als "treasurer" (penningmeester). Dit driemanschap, dat ging fungeren als het dagelijks bestuur, werd en wordt nog steeds bijgestaan door een "Executive Committee". Dit bestaat uit vertegenwoordigers van een groot aantal landen, aangewezen door de algemene ledenvergadering die tijdens IMC's wordt gehouden. De huidige "president" is Prof. D. L. Hawksworth, de directeur van het International Mycological Institute (Egham, Engeland); als "secretary-general" fungeert Dr. C. P. Kurtzman (Peoria, Illinois, U.S.A.), en de schrijver van dit artikel is sinds 1983 de "treasurer". Tijdens grote congressen wijst de N.M.V. een eigen vertegenwoordiger aan terwijl andere Nederlanders actief zijn in bepaalde commissies of in verschillende functies een rol spelen tijdens de grote internationale congressen.

De belangrijkste doelstellingen van de IMA zijn in de statuten als volgt geformuleerd: "The objective of the IMA, a non-profit making organization, is the encouragement of mycology in all its branches, particularly through the sponsoring of International Mycological Congresses, the representation of mycological interests at an international level, and encouraging liaison with, and development of national, regional and international bodies which have mycological interests". Op deze plaats kan alleen in zeer beknopte vorm worden weergegeven wat de IMA van deze doelstellingen realiseert. Een belangrijke rol speelt daarbij uiteraard de financiële armslag die de IMA heeft en daarom eerst daarover enkele regels.

Het voordelige saldo van het eerste congres in Exeter werd het startkapitaal van de IMA dat aanvankelijk vooral werd benut ter vóór-financiering van het volgende internationale mycologische congres. Achtereenvolgens werden IMC2 (Tampa, 1977), IMC3 (Tokyo, 1983), en IMC4 (Regensburg, 1990) georganiseerd terwijl de organisatie van IMC5 (Vancouver 1994) reeds in volle gang is. Deelnemers aan congressen betalen naast het inschrijfgeld een relatief kleine bijdrage voor de IMA en zijn daarmee, tot het volgende congres, "individual member". Aangesloten organisaties betalen een jaarlijkse contributie. Deze bron van inkomsten is voor

de penningmeester tevens een bron van zorg, want lang niet alle organisaties hebben steeds overeenkomstig de aangegane verplichtingen betaald. Soms bleken besturen later de afspraken die hun vertegenwoordigers op een congres hadden gemaakt niet over te nemen. Bij een aantal landen, bijvoorbeeld de Oosteuropese, liepen betalingen vroeger via uitermate onwelwillende ambtelijke buro's; daar is nu een kentering in aan het komen, maar daar staat tegenover dat de betrokken verenigingen straatarm zijn en de op zich zeer welwillende bestuurders nauwelijks over enig budget beschikken en dat moeten mededelen in brieven waarvan ze zelfs de postzegel uit eigen zak hebben moeten betalen.

Deze en andere problemen, waarover een dik boek te schrijven zou zijn, hebben er toe geleid dat men al jaren geleden van een vast bedrag als jaarlijkse contributie is afgestapt. In de periode tussen IMC3 en IMC4 werd de contributie bepaald door de grootte van de aangesloten vereniging. Het aantal leden werd vermenigvuldigd met een bepaald basisbedrag met als gevolg dat grote, kapitaal-krachtige verenigingen zoals de Amerikaanse, Engelse en Japanse fors bijdroegen. Een nadeel van deze regeling bleek echter te zijn dat andere grote verenigingen, met soms vele duizenden leden, voor een bedrag werden aangeslagen dat ver boven hun mogelijkheden uitkwam. Zo zijn bijvoorbeeld in bepaalde, vooral Europese, landen soms duizenden leden bij de nationale vereniging aangesloten met als voornaamste drijfveer de bruikbaarheid van de verzamelde paddestoelen voor de keuken. Voor de mycologie als wetenschap of hobby-op-niveau hebben deze geen belangstelling, zeker niet in internationaal verband. Daarom is sinds twee jaar een nieuwe regeling van kracht, die inhoudt dat verenigingen kunnen kiezen tussen twee typen lidmaatschap: "Sustaining Organizations" betalen jaarlijks een bedrag van 20 "units" en hebben bepaalde daaruit voortvloeiende rechten. De zgn "Affiliated Organizations" betalen maar 3 "units" per jaar. De grootte van een "unit" wordt per congres vastgesteld en is tot 1994 \$ 20.

Naast de IMC's zijn er nog een aantal andere activiteiten. Tussentijds, zoals tijdens internationale botanische en microbiologische congressen, komen de aanwezige leden van de "executive committee" bijeen om lopende zaken te bespreken. De aanvankelijk beperkte taakstelling is in de loop van de jaren aanmerkelijk uitgebreid. De IMA is steeds prominent aanwezig tijdens bijeenkomsten van de grote overkoepelende organisaties van biologen, o.a. de IUBS ("International Union of Biological Sciences"), de IUMS ("International Union of Microbiological Sciences") en nog enkele andere. IMA-vertegenwoordigers behartigen daar de belangen van de mycologie en verdedigen standpunten die eerst in eigen kring zijn doorge-sproken. Zo speelt de IMA een rol bij de uitwerking van de resultaten van het IUBS-congres, dat in 1991 in Amsterdam werd gehouden en dat de aanzet heeft gegeven tot concrete programma's die er op gericht zijn om mondiaal de biologische diversiteit te bewaren voor latere generaties (onderzoek, onderwijs, signalering etc.). Een andere belangrijke bemoeienis van de IMA betreft nomenclatuurkwesties en een IUBS-programma om te komen tot stabilisering van de naamgeving. Vooral over dit laatste programma is een levendige discussie gaande. Bij al deze kwesties hebben de aangesloten nationale verenigingen (waaronder de NMV!) via de IMA een stem in het kapittel.

De IMA heeft intussen ook grote "Regional Committees" die hun eigen congressen en programma's hebben. Zo zijn de "Committees" voor Afrika en Azië goed georganiseerd maar kunnen zonder financiële en wetenschappelijke steun van de IMA nauwelijks activiteiten ontwikkelen in het voordeel van de mycologie in deze relatief arme werelddelen. Binnen haar beperkte mogelijkheden bevordert de IMA op verschillende manieren deze activiteiten. Door de huidige differentiatie in de contributie-inning kunnen op deze wijze de rijkere landen bijdragen aan de ontwikkeling van de mycologie in de minderbedeelde delen van de wereld. Voor verschillende nationale verenigingen, waaronder ook de N.M.V., heeft dit laatste aspect mede een rol gespeeld bij de keuze voor een "sustaining membership".

Tenslotte nog iets over de publicaties van de IMA. Jaarlijks geeft de IMA een "Newsletter" uit met internationaal mycologisch nieuws en gegevens over de komende congressen. De laatste Newsletter kan via de N.M.V.-bibliothecaris worden aangevraagd en zal ook tijdens de voorjaarsvergaderingen voor iedere belangstellende (gratis) beschikbaar zijn. Officiële verslagen van vergaderingen verschijnen in het tijdschrift Mycotaxon, dat in de bibliotheken van de grote instituten (Leiden, Wageningen, Baarn) beschikbaar is. Een aparte uitgave is de zgn "Mycological Directory", een boek met adressen en overige gegevens van alle belangrijke mycologische organisaties ter wereld. De huidige versie is van 1990; een nieuwe versie is voorzien voor 1994, als in Vancouver het IMC5 wordt gehouden.

Coolia 36: 25 - 29, 1993.

BEGIN EENS MET ...

Het Meniezwammetje

Marijke Nauta, Hansenstraat 70, 2316 BM Leiden

Na een lange herfst die, althans in onze achtertuin de duinen, een grote hoeveelheid paddestoelen opleverde is het altijd goed toeven bij de open haard. Als u deze winter, voor de noodzakelijke hoeveelheid frisse lucht, of gewoon omdat het leuk is, de benen strekt buiten zult u ontdekken dat er ook in dit koude winterseizoen nog genoeg paddestoelen groeien. Een van de vaste klanten die vrijwel het gehele jaar door te vinden is op takken en twijgen van diverse oorsprong is het Meniezwammetje, *Nectria cinnabarina*. Het zwammetje is te herkennen aan de kleine (tot enkele mm) roze uit de schors gestulpte kussentjes, die tamelijk hard zijn. Soms zijn daarnaast ook rode bolletjes aanwezig die meestal in clusters voorkomen. Het Meniezwammetje is tamelijk onmiskenbaar: na enige keren laten aanwijzen kan ook iedere niet-mycoloog dit zwammetje moeiteloos onthouden.